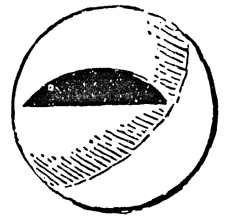

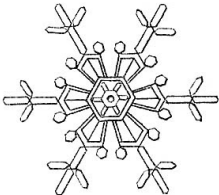
Féfo

3. skautský oddíl Kutná Hora

prosinec – měsíc dlouhých nocí 2012

Předvánoční

Máme za sebou dlouhý měsíc, ve kterém opadalo listí. My jsme se sešli ke čtyřem schůzkám a podnikli víkendovou výpravu na Kocourov. Počasí nám přálo a sluníčko hrálo, jako by ani nebyl konec listopadu. Skauti se cvičili v orientaci a v komunikaci s lidmi v rámci „výsadku“, který pro ně připravili roveři. O jejich zážitcích si přečtěte na další stránce... Pomalu začíná zima, budeme více v klubovně a těšíme se všichni na Vánoce. Před nimi však ještě bude i naše vánoční schůzka.

V listopadu u vlčat proběhla obhajoba šestníků, Kryštof i Očko své pozice obhájili.

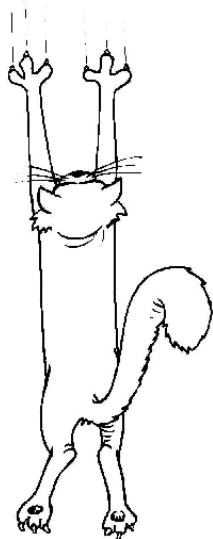
U Lišáků se podšestníkem stal Martínek. V lednu si opět obhajobu zopakujeme a uvidíme, zda šestníci a jejich zástupci jsou ti, kdo jdou ostatním příkladem, pravidelně se účastní všech akcí a získávají nejvíce bodů v bodování.

U skautů z pozice rádce odešel Marian, takže vedení družiny zůstává výhradně na Vlastovi-Gerlachovi. Držíme mu palce ať se mu daří družinu vést, jak nejlépe dovede. Věřím taky, že mu třeba někdy pomůže Dalim...

V sobotu 8. prosince proběhne tradiční středisková Mikulášská besídka v sokolovně (od 14 hodin). Ten samý den se od 20 hodin koná již 18. skautský Country bál, na který zveme všechny rodiče a další příznivce.

Přeji vám krásný předvánoční čas, pěkné Vánoce a ať nám to v novém roce jde i v oddíle stále lépe...

Výprava na Kocourov (23.-25. listopadu)

V pátek jsme odjížděli z městského vlakového nádraží v Kutné Hoře do Černín. Tam jsme vystoupili a šli přes Vidlák 4,5 kilometru na Kocourov. K večeri jsme opékali buřty, pak jsme si vybalili karimatky a spacáky a chystali se jít spát. Tomáš nám ještě četl kovbojská pravidla.

V sobotu ráno jsme zabalili karimatky a spacáky. Po snídani nás Tomáš seznámil s tím, co bychom mohli dělat na Mikulášské besídce. Vydali jsme se na dost dlouhou výpravu do Vernýřova, dále přes Všesoky, Kralice zpátky podle pochodových značek na Kocourov. K večeru na Kocourově jsme hráli hry a Vlasta nám připravil stezku odvahy. Ta stezka odvahy byla o tom, že Vlasta našel kamennou rouru, do ní dal lampu na petrolej. Uvnitř té roury byl obrázek a my jsme měli říct, jaké barvy na obrázku jsou. Byly tam čtyři barvy – červená, zelená, růžová a modrá. Večer jsme trénovali tu scénku na Mikulášskou besídku. Pak nám Tomáš přečetl zase další kovbojská pravidla. Před spaním nám Dalim ještě něco přečetl.

V neděli dopoledne jsme si zabalili všechny své věci. Když jsme skončili s balením, tak nám Tomáš řekl, že máme dojít pro nějaké třísky na topení.

Matěj, Kuba, Teo a Adam pak mazali pro všechny chleby na snídani. Po snídani Matěj s Teem šli mýt nádobí a ostatní v chatě uklízeli. Potom jsme se vydali na vlakovou zastávku do Černín. Opět jsme ušli 4,5 kilometru, i když jsme tentokrát šli jinou cestou, o které věděl Matěj. Čekání na vlak jsme si zkrátili hrou molekuly a před polednem jsme jeli vlakem domů. Po celou výpravu bylo počasí bez deště, občas se objevilo i slunce.

Divoch

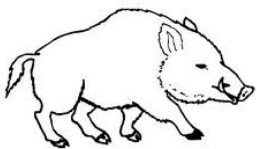
Skautský výsadek (23. listopadu)

V sobotu dopoledne jsme s Vlastou a Dalimem vyrazili z Kocourova autem na námi neznámé místo. Vezli mě, Ondru a Kryštofa. Cestou jsem měl zavřené oči protože jsem se chtěl nechat překvapit. Vlasta a Dalim mě vysadili ve Starém Samechově, kde mi dali papírek s nápisem: „Tvým úkolem je dostat se zpět do Kocourova. Večeře je v pět. Přejeme hodně štěstí.“

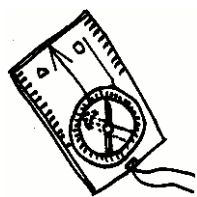
První dvě hodiny jsem chodil v okolí této vesnice a hledal jsem nějakou větší obec, kde by byla mapa pro turisty. Nic jsem ale nenašel. Potom jsem se vrátil do Starého Samechova a šel na druhý konec vesnice, odkud jsem přijel. Šel jsem tou cestou a poznával některá místa, protože při cestě autem jsem občas oči otevřel. Najednou jsem se dostal do obce Čestín, kde jsem uviděl směrovky pro cyklisty. Kocourov na nich ale nebyl. Uviděla mě jedna starší paní, která právě vynášela odpadky. Zeptala se mě, kam chci jít, a poradila mi, jak se jde do Vernýřova (vesnice asi 2 km od Kocourova), protože Kocourov neznala. Poděkoval jsem jí, rozloučil se a vydal se na cestu. Když jsem došel do vesnice, která podle té paní měla být druhá, viděl jsem tam směrovku s nápisem „Vernýřov 4 km“. Ta směrovka ukazovala na opačnou stranu, než šla silnice, ale přesto jsem se vydal podle směrovky. Cesta vedla lesem. Cestou jsem se bál, že jdu na opačnou stranu a že se budu muset vrátit. Věděl jsem, že Kocourovem vede zelená turistická stezka, a já jsem právě šel po zelené. Vyndal jsem z batohu buzolu a ujistil se, že jdu na východ. Protože jsem se před odjezdem z Kocourova koukal na mapu, věděl jsem, že Čestín je od Kocourova na západ. Tak jsem zjistil, že jdu správně. Vyšel jsem z lesa a viděl Vernýřov. Ve Vernýřově jsem si všimnul zřetelné cedule s nápisem Kocourov 2 km. Šel jsem podle směrovky a potkal pána, který mi řekl: „Kam jdeš, už je dost tma, nebojíš se?“ Já mu na to odpověděl, že už je to jenom kousek a že to do setmění stihnu. Potom jsem pokračoval lesem až do Kocourova, kde mi Vlasta řekl, že jsem přišel druhý a že první byl Ondra.

Honzík

Vysadili mě v Třebětíně. Dali mi mapku a lístek, kde bylo napsáno: „Máš za úkol vrátit se na Kocourov, večeře je v pět.“ Ze začátku jsem nevěděl, co mám dělat, tak jsem se zeptal jednoho pána, kam mám jít. Poradil mi, že mám jít do Bohdanče, tam už budou vědět, kam dál. V Bohdanči jsem se zeptal na cestu na Kocourov, ale nedostal jsem odpověď. Nakonec jsem se ale dozvěděl, že mám jít přes Štipoklasy do Černín. Černíny byly vzdálené 5 km a než jsem se tam dostal, uběhla půl hodina. Prošel jsem Černínama kolem rybníku Vidlák. Za Vidlákem už bylo lehké najít cestu, protože tam byly ukazatele. Šel jsem lesní cestou a v půlce jsem potkal pána, u kterého jsem si ověřil, zda jdu správně. Potvrdil, že ano. A když jsem od něho odcházel, tak dodal: „Kašli a mluv. Už se stmívá. Začínají vylézat divoká prasata. Vezmi si pro jistotu klacek.“ A tak jsem se u toho posledního úseku bál, ale šťastně jsem došel.

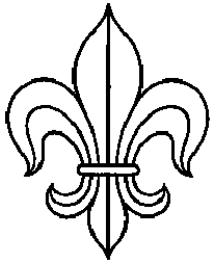
Ondra

Dne 23.11. v 17.00 jsme se sešli na nádraží na třídení výpravu na Kocourov. Večer jsme si užili opékání vuřtů na ohni, který jsem s roverama rozdělal. Druhý den jsme měli program s mapou, který nám připravili roveři. Ráno nám dali chléb s paštikou, načepoval jsem si vodu a vyrazil jsem. Vlasta mě odvezl autem na Ostrov u Zbraslavic. Měl jsem za úkol vrátit se na hájovnu. Měl jsem mapu, Dalimův mobil a buzolu. Dal jsem se jednou ze dvou cest a po asi 3 km jsem zjistil podle silničních značek, že jdu na opačnou stranu. Dal jsem se tedy opačným směrem. Šel jsem celou dobu po silnici. Moc mě to nebavilo.

Kryštof

Výsledky listopadového bodování

Vítězem v listopadovém bodování se u vlčat stal opět Kryštof – a to s velkým předstihem, když získal 313 bodů. V družinovém bodování zvítězili Lišáci. U skautů zvítězil Honzík s 335 body. Pořadí je nejvíce ovlivněno plněním stezky (za bod do stezky získáváte 10 bodů!). Kryštof totiž splnil rekordních 17 bodů a všechny vás tak předstihl. Líbilo se mi, jak jste se na Kocourovské výpravě se zápalem vrhli do plnění stezek. Přesto se však našli takoví, kteří se místo plnění a získávání bodů pro družinu věnovali hloupostem a zlobení. Někdo si dokonce za celý měsíc nesplnil jediný bod.

Také se mi nelíbí, že u skautů se stezky plní minimálně. Doufám, že se nad sebou zamyslí a v prosinci to napraví! Samozřejmě hodně bodů získali také ti, kteří nevynechali ani jednu schůzku nebo výpravu. Stoprocentní docházku má od září zatím jenom Kryštof, pouze na jedné akci chyběl Blesk. To jsou dva nejvěrnější členové oddílu. Tak se snažte i v prosinci, vítěze bodování čeká vánoční překvapení!

Bodovací úkoly na prosinec

Mám radost, že řada z vás během listopadu využila možnosti získat mimořádné body a předložila KPZ a/nebo zápisník se všemi náležitostmi. Mrzí mě ale, že někteří z vás (a dokonce i jeden z šestníků, který by měl jít všem příkladem) ale tuhle možnost úplně ignorovali, čímž dali najevo svůj nezáměr o oddílové věci. Doufám, že se to v prosinci změní a přijde si pro body jako první.

A za co tedy může získat speciálních dvacet bodů v prosinci? Stačí přijít a říct heslo, zákon a slib a vědět co to znamená? Že je to hračka? Tak vzhůru do toho, můžete začít právě teď. A kdo tyto důležité věci ještě neumí, ať se je honem doučí!

Naše prosincové akce

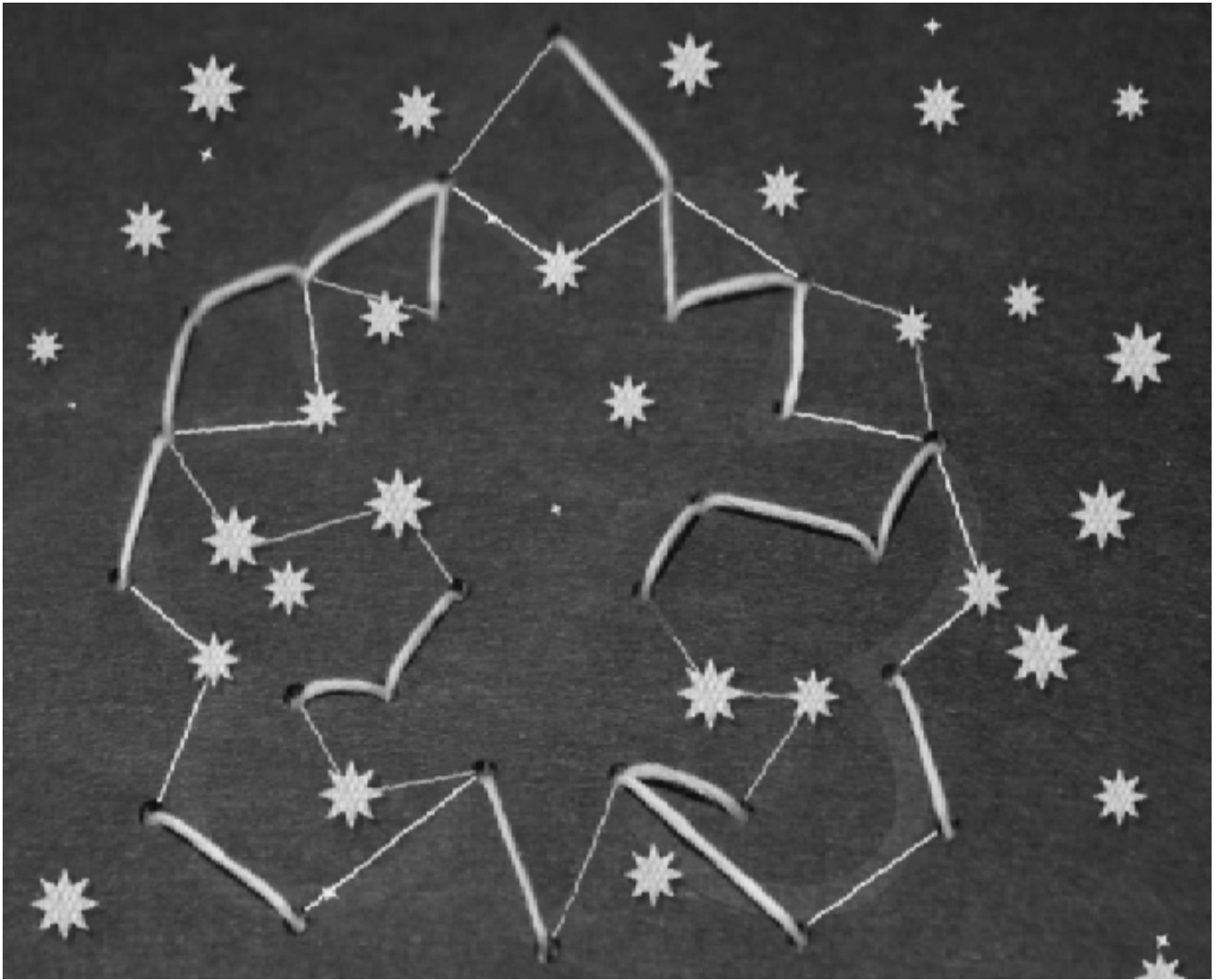

V prosinci se uskuteční tradiční středisková Mikulášská besídka v sokolovně (8.12. od 14 hodin). Na Mikulášskou přijďte v kroji, kdo ho nemá, tak alespoň v oddílovém tričku a v šátku. Protože na Mikulášské budeme hrát naši scénku „Starej Simeon“, sejdeme se už ve 13:15, abychom se ještě uradili, jak to bude celé zorganizované. Tento měsíc nás nečeká žádná výprava, ale v sobotu 22.12. se ve 14:30 sejdeme v klubovně k oddílové vánoční schůzce. Tentokrát si schůzku užijeme jako oddíl, rodiče tedy nechte doma :-). Na začátku schůzky

půjdeme do lesa na Kuklík ozdobit stromeček pro zvířátka. Vezměte si proto s sebou mrkve, jablka, semínka nebo další věci, které by mohly zvířátkům chutnat. Na vánoční schůzce – jak našim dobrým oddílovým zvykem – si navzájem dáváme dárečky. Nemusíte dát dárek každému v oddíle, stačí nejbližším kamarádům nebo bráškům v šestce nebo ve družině. Jsem zvědavý, co kdo budete dávat. Máte ještě tři týdny na vymýšlení a přípravu. Nejlepší dárečky jsou samozřejmě vlastnoručně vyrobené...

Po vánočních prázdninách se k první schůzce (bude opět oddílová – takže přijďte v oddílových tričkách do velké klubovny!) sejdeme v pátek 4. ledna 2013.

PF 2013